

Israel og doktrinen om guddommelig ret: Når overlevelse kræver modstand

“De, der gør fredelig revolution umulig, vil gøre voldelig revolution uundgåelig.”

- John F. Kennedy

Introduktion: Når loven ikke længere beskytter

International lov blev skabt for at begrænse magt – for at beskytte de sårbare og tøjle de stærke. Men i sagen om Israel og Palæstina er dette løfte kollapsede. I dag fungerer loven som et **skjold for besætteren** og en **bur for de besatte**.

Palæstinenserne får at vide, at modstand – fredelig eller væbnet – er illegitim. De fordømmes, uanset om de marcher ubevæbnede eller gør modstand med magt. Imens krænker Israel international lov ustraffet, støttet af magtfulde allierede og indhyllet i fortællinger om sikkerhed og historisk traume.

Denne essay argumenterer for, at **folk**, ligesom stater, besidder en **iboende ret til at forsvare sig mod udslettelse**. Ligesom artikel 51 i FN-pagten bekræfter en nations ret til selvforsvar, må også de **statsløse og undertrykte** anerkendes for at have ret til at gøre modstand. Når fredelige protester knuses, og loven anvendes selektivt, bliver modstand ikke kun berettiget – men afgørende for overlevelse.

Israels juridiske straffrihed og sammenbruddet af internationale standarder

I årtier har Israel ustraffet krænket kerneprincipperne i international lov. **Den Internationale Domstol (ICJ)** erklærede dens besættelse af palæstinensiske territorier for ulovlig. Dens fortsatte bosættelsesaktiviteter krænker **Fjerde Genève-konvention**. Dens blokade af Gaza – beskrevet af **Amnesty International** som kollektiv afstraffelse – har skabt en humanitær krise.

Trods disse fund er der ikke fulgt **noget reelle konsekvenser**:

- **Ingen sanktioner**, selv efter ICJ's rådgivende udtalelse i 2024 opfordrede til gennemgang af forbindelserne med Israel.
- **Ingen arrestordre fra ICC** i forbindelse med Den Store Returnemarch, på trods af klare beviser på krigsforbrydelser.
- **Ingen håndhævelse** af internationale afgørelser fra globale magter.

International lov fungerer kun, hvis den anvendes **universelt**. Når den straffer de svage og beskytter de stærke, mister den sin legitimitet. Palæstinenserne bliver bedt om at følge loven – men loven beskytter dem ikke længere.

Den Store Returnmarch: Når fredelige protester bliver skudt ned

I 2018 sluttede titusinder af palæstinensere i Gaza sig til **Den Store Returnmarch** – en række fredelige protester, der krævede retten til at vende tilbage til deres forfædres hjem og en ende på blokaden. Israels svar var ikke dialog, men skarpskytterild.

Ved udgangen af 2019:

- **214 palæstinensere blev dræbt**, herunder **46 børn**,
- Over **36.000 sårede**, mange permanent lemlæstede,
- **156 lemmer amputeret**,
- **27 lammede** på grund af rygmarvsskader.

FN's undersøgelseskommission fandt, at de fleste af dem, der blev skudt, ikke udgjorde nogen **umiddelbar trussel**, og at Israels opførsel sandsynligvis udgjorde **krigsforbrydelser**.

Og alligevel – ingen sanktioner. Ingen anholdelser. Ingen retssager. Verden så væk.

Hvis fredelige protester mødes med kugler, hvilket moralsk eller juridisk system kan kræve ikke-vold? I lyset af dette er **modstand ikke ekstremisme** – det er de forladtes sidste udvej.

Doktrinen om guddommelig ret og suveræn immunitets tilbagevenden

Israels begrundelse for eksklusiv jødisk suverænitet over det historiske Palæstina er ofte ikke kun forankret i moderne lov, men i **bibelsk løfte** – at Gud gav dette land til det jødiske folk. Denne teologiske påstand, bredt støttet af amerikanske evangelikale, nærer både politik og straffrihed. Vers som „*Jeg vil velsigne dem, der velsigner dig*“ (1. Mosebog 12:3) bruges til at helliggøre statslig vold.

Dette ekkoer **doktrinen om guddommelig ret**, som engang blev brugt af konger til at retfærdiggøre absolut magt:

- Retten til vilkårlig beskatning,
- **Ius primæ noctis** (en suveræns ret til at krænke),
- Magten til at erklære nogen for **fredløs**, hvilket fratog dem alle juridiske beskyttelser.

I det system *var* kongen loven – og dem, der gjorde modstand, var **ikke borgere**, men kriminelle. I dag står palæstinenserne over for en lignende virkelighed. Israel fungerer som

en suveræn over loven. Palæstinenserne, kriminaliseret selv for symbolsk modstand, behandles som **fredløse** – en befolkning, mod hvem **enhver magt er tilladt**.

Dette er ikke antisemitisme – det er en afvisning af zionistisk berettigelse

Men **dette er ikke jødedom**. Jødedommen lærer retfærdighed, ikke erobring. Profeterne kræver medfølelse, ikke dominans:

„Jeg er Herren; jeg har kaldt dig i retfærdighed... Jeg vil give dig som en pagt for folket, et lys for nationerne.“

- Esajas 42:6

Ægte jødisk etik kræver ydmyghed, retfærdighed og empati for de undertrykte. Zionismens forvandling af „udvalghed“ til **berettigelse** er ikke en udvidelse af jødedommen – det er et **forræderi** mod den.

Genetisk oprindelse og Loven om Retur: En moderne teologisk modsigelse

Israels **Lov om Retur (1950)** giver enhver jøde – defineret som enhver med en jødisk bedsteforælder eller en konvertit – retten til at immigrere og opnå statsborgerskab, uanset om de eller deres forfædre nogensinde har boet i landet. I modsætning hertil er palæstinenserne, der blev fordrevet i 1948 og 1967 – hvoraf mange kan spore deres herkomst i Palæstina tusinder af år tilbage – **forbudt at vende tilbage**.

Politikken er indrammet som et svar på jødisk forfølgelse. Men dens teologiske undertoner afspejler **guddommelig ret**-tænkning: nogle mennesker er *berettigede* til landet på grund af religiøs identitet; andre, selv dem født på det, er det ikke.

Genetisk forskning undergraver dette krav. **Palæstinensiske kristne** og mange **palæstinensiske muslimer** har gennem genomiske studier vist sig at være **direkte efterkommere af gamle levantinske befolkninger**, herunder kanaanæere og tidlige israelitter. Deres forbindelse til landet er **dybere, kontinuerlig og stedbaseret**.

Således er Loven om Retur ikke kun diskriminerende – den er historisk bagudrettet. Den giver privilegier til dem med **teologiske eller diasporiske krav**, mens den nægter tilbagevenden til dem med **forfædres kontinuitet**.

Modstand som en ret: Overlevelse og selvbestemmelse

Artikel 51 i FN-pagten bekræfter, at alle nationer har en **iboende ret til selvforsvar**. Men hvad med folk uden en stat? Hvad med en befolkning under belejring?

Palæstinenserne er ikke en militær trussel. De er et **statsløst folk**, der står over for:

- Militær besættelse,
- Territoriel fragmentering,
- Systematisk fratagelse,
- Etnisk udrensning.

De nægtes vand, sundhedspleje, uddannelse og basal bevægelsesfrihed. Deres børn bliver stillet for militære domstole. Når de protesterer fredeligt, bliver de skudt. Når de gør militær modstand, kaldes de terrorister.

I denne kontekst er modstand ikke en luksus – det er en **biologisk nødvendighed**. Det er overlevelse.

Når loven bliver uretfærdighed: Oprørere, der blev helte

Gennem historien, når love har beskyttet undertrykkere og kriminaliseret de undertrykte, har modstand brudt disse love – og ændret verden:

- **Nelson Mandela**, fængslet som terrorist, vandt senere Nobels fredspris.
- **Rosa Parks**, arresteret for civil ulydighed, udløste en bevægelse.
- **Claus von Stauffenberg**, henrettet for at forsøge at dræbe Hitler, æres nu som en helt.

I monarkiernes tidsalder var **oprørere fredløse** – frataget alle rettigheder, jaget af staten. Men det var disse oprørere, der gjorde ende på **suveræn immunitet** og fødte moderne retfærdighed.

Når loven ikke længere tjener folket, er oprør ikke kriminelt – det er **grundlæggende**.

Konklusion: Slut med undskyldninger, tilbagevenden af retfærdighed

Det siges ofte, at Israel skal forstås gennem Holocausts traume. At dets frygt er rodfæstet i forfølgelse, og at dets hårdhed er en forsvarsrefleks. Og sandelig, loven tager ofte baggrund i betragtning – ligesom en dommer måske vejer en tiltaltes voldelige barndom.

Men **77 år** er gået siden Holocaust. Israel er ikke et traumatiseret barn – det er en atombevæbnet regional supermagt, der besætter millioner.

Traume kan forklare adfærd. **Det undskylder det ikke for evigt.**

Når en traumatiseret person bliver en overgriber, griber loven ind. Når en traumatiseret stat bliver en gentagen lovbruder, må verden handle.

Hvis international lov skal betyde noget, må den gælde for **alle**. Hvis fred skal være mulig, må den begynde med **retfærdighed**. Og når fredelige veje er spærret – når loven bliver et undertrykkelsesværktøj – **bliver modstand en pligt**.

At kæmpe tilbage er således ikke en forbrydelse. Det er en **moralsk forpligtelse**. Det er en **overlevelseshandling**. Det er øjeblikket, hvor **den fredløse bliver retfærdig**.